

[Rimstad.]

kratiet kun ville give sig dertil og dertil, og at alternativet var et valg. Måske har hr. Poul Hartling troet, at dette var en holdning på skrømt. Jeg tror det ikke. Mange udtalelser fra socialdemokratiets ledere og grupper i den sidste tid tyder på, at man i regeringspartiet havde gjort status og betragtede et valg som en nærliggende mulighed.

Hr. Poul Hartling har også til dagspressen sagt, at han og hans parti ønskede indflydelse på den førte politik. Dette har sikkert været medvirkende årsag til, at forliget blev sluttet. Det er så spørgsmålet, om venstre og dets leder fik en sådan indflydelse. Dertil må man vel svare, at indflydelse og indflydelse er to ting. Ønsker man indflydelse for sin egen politik, skulle forligets resultat jo helst bære tydeligt præg af denne. Gør det ikke det, er man jo lige vidt, så er den indflydelse, man har øvet, blot blevet brugt til fordel for et andet partis politik.

I mit parti kan vi ikke se, at dette forlig ikke i virkeligheden er et radikalt forlig, og det synes også andre det er. Vi har netop hørt den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, plukke fjerene af de venstretriumfer, eller måske burde jeg sige de venstresøforklaringer, som visse venstreblade strømmer over med. Nu er der dog venstreblade, som ser lidt mere nøgternt på situationen. F. eks. skriver det store vestjyske venstreblad Vestkysten efter forliget ikke uden spydighed, at venstre opnåede, at afgifterne yderligere blev barberet for øget benzinskatt og selskabsskat, således som de radikale allerede havde sikret. Og bladet tilføjer:

„Hvad opnåede så de radikale? Ja, det var vel den forligspart, som fik mest ud af det. Forståeligt nok gav Karl Skytte udtryk for megen tilfredshed. For de radikale gik tilsyneladende den gamle ønskedrøm i opfyldelse: at splitte samarbejdet mellem venstre og de konservative. Hvad Bertel Dahlgaard og Jørgen Jørgensen forgæves stred for — det ordnede Skytte-Baunsgaard!“

Også det ærede medlem hr. Carl Petersen har i dagspressen givet udtryk for sin tilfredshed. I Aktuelt for i går siger han:

„Den politik, venstre kommer til at føre, vil stort set blive den samme som vor.“

Det sidste må jo siges at være et virkeligt perspektiv for det ærede medlem hr. Poul Hartling, som ganske vist har fjernet sig et ingenlunde ubetydeligt stykke vej fra den opfattelse og den målsætning, venstre gav udtryk for i forbindelse med sit landsmøde i København den 11. september i fjor. Jeg har her det trykte oplæg til mødets drøftelser, og på side 3 står der følgende:

„Den nuværende regering bærer et tungt ansvar for, at uligevægten i samfundets økonomi er opstået og uddybet med de deraf følgende konsekvenser.“

Og efter det følger i det samme oplæg følgende sætning:

„Venstre har ikke tillid til denne regerings evne til at formidle det nødvendige samarbejde om løsningen, hverken af de aktuelle eller de mere langsigtede opgaver.“

Ja, det var et citat fra oplægget til venstres landsmøde den 11. september i fjor. Jeg tænker mig, at de fleste vil medgive mig, at der politisk set er et godt stykke vej fra disse udtalelser, som ikke er stort mere end 4 måneder gamle, og til det forlig, som hr. Poul Hartling på venstres vegne har ansvaret for. Vi vil i mit parti, som er særlig interesseret i mulighederne for et borgerligt-liberalt samarbejde overordentlig gerne have oplyst årsagen til, at den nævnte afstand på så kort tid er blevet så lang. Vi vil næppe få noget ud af direkte at spørge venstre eller hr. Poul Hartling, og derfor har vi ønsket at stille følgende forslag til dagsorden, som er taget lige ud af teksten i det venstreoplæg til landsmøde i september, som jeg nævnte før, og som i øvrigt helt dækker vor opfattelse af den foreliggende situation. Vi, de uafhængige, vil fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget udtaler sin mistillid til regeringens evne til at formidle det nødvendige samarbejde om løsningen af de aktuelle og de mere langsigtede økonomiske opgaver, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“